

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

งานด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ สิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องพิจารณา คือ ปริมาณน้ำที่จะนำมาใช้ประโยชน์ต่อกิจกรรมของมนุษย์ ปริมาณน้ำที่เราพิจารณานำมาใช้ประโยชน์นี้ ส่วนใหญ่คือปริมาณน้ำฝน (Rainfall) และปริมาณน้ำท่า (Runoff) กิจกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งน้ำ คือ การจัดการ/จัดหาน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การชลประทาน และอื่นๆ โดยการวางแผนจัดหาและเก็บกักน้ำเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ปัญหาสำคัญที่สุดของงานด้านวิศวกรรมแหล่งน้ำก็คือ การประเมินปริมาณน้ำท่าที่มีอยู่ให้ใกล้เคียงที่สุด กับสภาพความเป็นจริงตามธรรมชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนจัดการเกี่ยวกับการใช้น้ำ เช่น การออกแบบเพื่อก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ เขื่อนฝาย และโครงสร้างอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ต่อมนุษย์ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาหาข้อมูลปริมาณน้ำที่มีอยู่ ให้มีข้อมูลที่ยาวนานพอสมควร เพื่อประโยชน์ต่อการคำนวณปริมาณน้ำต้นทุนเฉลี่ยใกล้เคียงความเป็นจริง และปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับข้อมูลปริมาณน้ำ ในงานศึกษาด้านวิชาการเพื่อการพัฒนาและจัดการแหล่งน้ำ คือ มีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลปริมาณน้ำฝนไว้ยาวนานกว่า ข้อมูลปริมาณน้ำท่า บ่อยครั้งเมื่อต้องการทราบว่าปริมาณน้ำในลำน้ำบางแห่งมีเท่าไร พบว่าไม่มีการตรวจวัดข้อมูลปริมาณน้ำท่าบนลำน้ำนั้น หรือมีช่วงเวลาของการตรวจวัดและเก็บข้อมูลน้อยมากเพียงไม่กี่ปี หรือมีบางช่วงเวลาข้อมูลขาดหายไปบางส่วน

ดังนั้นจึงมีความพยายามที่จะหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อประเมินปริมาณน้ำท่าให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดอยู่หลายวิธี วิธีที่ให้ผลและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปคือ การประเมินปริมาณน้ำท่าจากข้อมูลน้ำฝน เนื่องจากข้อมูลที่มีความจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำ ส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลรายเดือน ดังนั้นจึงได้มีการคิด สร้าง/จัดหา วิธีที่จะประเมินปริมาณน้ำท่ารายเดือนจากข้อมูลน้ำฝนรายเดือนโดยการสร้างแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เพื่อสังเคราะห์น้ำท่ารายเดือนจากข้อมูลน้ำฝน ซึ่งนิยมเรียกกันทั่วไปว่า A Monthly Rainfall-Runoff Model หรือแบบจำลอง

น้ำฝน-น้ำท่ารายเดือน อย่างไรก็ตามแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่ารายเดือนที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน พบว่ายังมี ความยุ่งยากในการใช้ หรือให้ผลลัพธ์ที่คลาดเคลื่อนไม่เป็นที่น่าพอใจ

ในระหว่างมิถุนายน 2536 ถึงมีนาคม 2537 ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาศักยภาพการพัฒนาข้อมูลน้ำ 2 ข้อมูลคือข้อมูลน้ำเพชรบุรี และข้อมูลน้ำชายฝั่งทะเล ประจวบคีรีขันธ์ดังแสดงในรูป 1-1 และได้เสนอรูปแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่ารายเดือนขึ้นมาใช้ ซึ่งในต่อไปนี้จะเรียกว่า แบบจำลอง "WRECU-I Model" แต่เนื่องจากมีเวลาศึกษา การพัฒนารูปแบบและรายละเอียดจึงยังไม่สมบูรณ์ไม่สะดวกต่อการประยุกต์ใช้โดยทั่วไป การศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงนำมา ศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติม ตลอดจนทำการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบจำลองให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

การศึกษาจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

- 1) สำรวจและทบทวนแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่ารายเดือน ที่มีการคิดค้นในวงการ วิศวกรรมแหล่งน้ำ ตลอดจนถึงแบบจำลองที่มีใช้กันในหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศ
- 2) ศึกษาและสร้างรูปแบบ ของแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่ารายเดือนขึ้นมาใหม่ โดยเริ่มจาก การปรับปรุงแบบจำลอง WRECU-I Model และคัดเลือกแบบจำลองที่มีความเหมาะสม มาใช้ โดยจะเปรียบเทียบกับแบบจำลองที่มีอยู่แล้วอย่างน้อย 1 แบบจำลอง
- 3) ศึกษาวิธีการหาค่าตัวแปรแบบจำลอง (parameter estimation) ที่มีความง่ายต่อการ ประยุกต์ใช้งาน
- 4) ศึกษาผลดีและข้อจำกัดของแบบจำลองที่ศึกษาในรายละเอียด เพื่อประโยชน์ต่อการ นำไปประยุกต์ในงานวางแผนพัฒนาและจัดการแหล่งน้ำ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ มุ่งเน้นที่ การพัฒนาแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นเครื่องมือ ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างน้ำฝนกับน้ำท่า โดยการศึกษาเริ่มต้นจากผลการศึกษาวิจัยศักยภาพการ พัฒนาข้อมูลน้ำเพชรบุรีและข้อมูลน้ำชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์ มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

- 1) การศึกษาครอบคลุมปัญหา/อุปสรรคและความต้องการข้อมูลปริมาณน้ำท่ารายเดือน

ตลอดจนวิธีการคำนวณปริมาณน้ำท่ารายเดือน เพื่อใช้ในการวางแผนและออกแบบโครงการพัฒนาแหล่งน้ำต่าง ๆ ของหน่วยงานที่กำลังดำเนินการอยู่ เช่น กรมชลประทาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมและพัฒนาพลังงาน สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท และสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร เป็นต้น

- 2) สำรวจและทบทวนแบบจำลองต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินปริมาณน้ำท่ารายเดือนได้ ตลอดจนถึงข้อเด่นข้อด้อยและข้อจำกัดของแบบจำลอง
- 3) การศึกษากำหนดใช้ข้อมูลน้ำฝน-น้ำท่ารายเดือนในการสร้างแบบจำลอง โดยเลือกพื้นที่ศึกษาครอบคลุมลุ่มน้ำเพชรบุรี และลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์ ดังแสดงในรูป 1-1 โดยมีขนาดพื้นที่รับน้ำฝน ระหว่าง 5,600 และ 7,100 ตร.กม.
- 4) ใช้แบบจำลองคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) เป็นเครื่องมือในการสังเคราะห์/หาความสัมพันธ์ระหว่างน้ำฝนกับน้ำท่าโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ช่วย โดยเริ่มต้นจากแนวความคิด/รูปแบบของแบบจำลอง WRECU-I Model

1.4 วิธีดำเนินการศึกษา

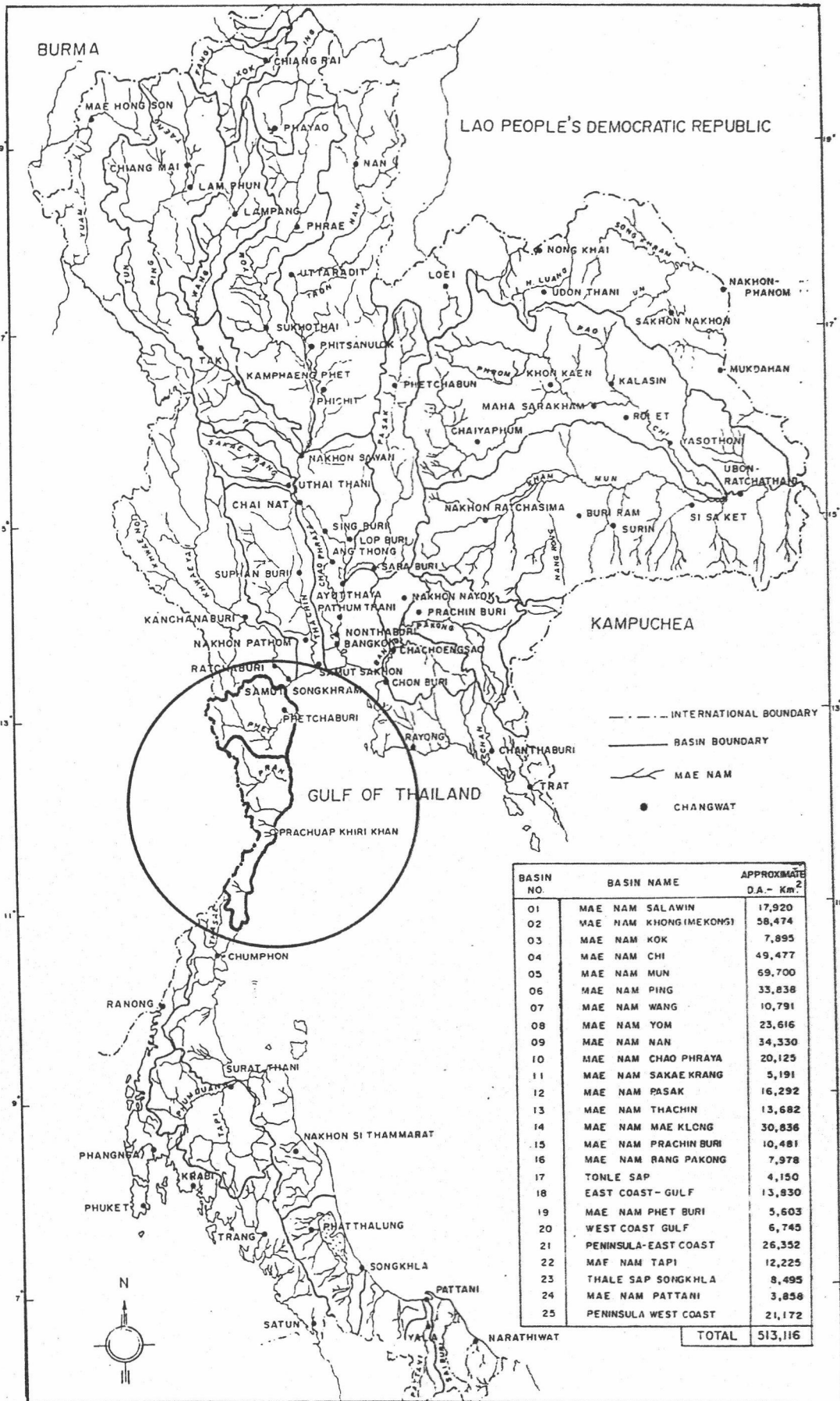
แผนการดำเนินการศึกษา มีกิจกรรมสรุปได้ดังนี้

- 1) ศึกษา(รวบรวม/ตรวจสอบ) ข้อมูลน้ำฝนและน้ำท่า ของสถานีวัดน้ำต่าง ๆ ในพื้นที่ศึกษา คือ ลุ่มน้ำเพชรบุรีและลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งศึกษาปัญหา/ความต้องการ ข้อมูลน้ำท่ารายเดือนของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ แต่ไม่มีการเก็บบันทึกข้อมูลน้ำท่าไว้ เช่น สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร เป็นต้น
- 2) ศึกษาและทบทวนหลักการ/ทฤษฎี เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างน้ำฝนกับน้ำท่า และวิธีการที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่า ที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน
- 3) สร้าง/พัฒนา และทดสอบแบบจำลอง โดยเปรียบเทียบกับผลการศึกษาความสัมพันธ์น้ำฝน-น้ำท่า ของลุ่มน้ำป่าสักและลุ่มน้ำแควใหญ่ (ที่น้ำโจน)
- 4) วิเคราะห์ และสรุปผลการศึกษา
- 5) จัดทำรายงานวิทยานิพนธ์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ได้แก่

- 1) ได้แบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่ารายเดือน ที่มีความเชื่อมั่นได้ สำหรับสังเคราะห์น้ำท่า ในลุ่มน้ำ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับลุ่มน้ำอื่น ๆ ได้ด้วย
- 2) ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างน้ำฝนกับน้ำท่า ของพื้นที่ลุ่มน้ำที่ทำการศึกษา
- 3) ได้ข้อมูลน้ำท่าสังเคราะห์ที่น่าเชื่อถือได้ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำอื่น ๆ ต่อไป
- 4) เป็นแนวทางการพัฒนา/คิดค้น สร้างแบบจำลองน้ำฝน-น้ำท่าใหม่ ๆ ขึ้นมาใช้ ในวงการวิศวกรรมแหล่งน้ำ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ในการศึกษาเพื่อการวางแผนพัฒนา และจัดการแหล่งน้ำของประเทศ

รูป 1-1 ตำแหน่งที่ตั้งลุ่มน้ำเพชรบุรีและลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก